

12. maj 2021. godine

Danas

Lider SPAS-a u Utisku nedelje priznao da je koristio rupe u zakonu da zaposli ljude u opštinskoj upravi

Za koga je Šapić koristio rupe u zakonu?

<https://www.danas.rs/politika/za-koga-je-sapic-koristio-rupe-u-zakonu/>

<https://nova.rs/vesti/politika/za-koga-je-sapic-koristio-rupe-u-zakonu/>

Aleksandar Šapić, lider Srpskog patriotskog saveza, gostujući u Utisku nedelje priznao je da je 2014. godine koristio „rupu u zakonu“ da zaposli „10 do 15 ljudi“ u opštinsku upravu opštine Novi Beograd.

To pronalaženje rupa u zakonu, prema njegovim rečima, nije varanje države, niti kršenje zakona, dok sagovornici Danasa smatraju da se Šapić svojom licemernom logikom savršeno uklopio u naprednjačku ekipu ljudi.

Lider SPAS-a, kako tvrde, samo je glasno priznao ono što zna cela Srbija, da zabrana zapošljavanja u javnom sektoru suštinski nikada nije ni postojala i da su SNS i njegovi koalicioni partneri zapošljavali svoje partijske kadrove bez ikakvih problema.

Da je lider SPAS-a, a budući naprednjak, varao sistem i Vladu, ukazao je u Utisku nedelje predsednik Narodne stranke Vuk Jeremić. On je objasnio da se Šapić 2014. godine kao predsednik Opštine Novi Beograd suočio sa zabranom zapošljavanja u javnom sektoru.

„Tada ste pribegli sledećoj formi – da na mesto pomoćnika gradonačelnika, koje je političko mesto, postavljate ljude koji na to mesto ostanu tri ili četiri dana, a nakon toga ih samo...“, rekao je Jeremić, na šta je Šapić nastavio: „... ubacim u Opštinsku upravu.“

Jeremić je potom nastavio navodeći imena: „Imate Kristinu Glišić, vaš pomoćnik od 12. do 16. decembra, pa Cupać od 17. do 19. decembra, znači po nekoliko dana“, naveo je predsednik Narodne stranke.

„Vi na taj način niste kršili zakon formalno, pravno, ali ste varali sistem. Kao što je varanje sistema kad prepisete doktorat, kada pređete u SNS nakon što ste dobili izbore kao SPAS“, rekao je Jeremić.

Šapić je priznao da je istina i da će da potvrdi da je na taj način ubacivao ljude u opštinsku upravu nakon što je došlo do zabrane zapošljavanja.

„Ali, zapošljavanje je odobravalo telo koje se nalazilo na nivou grada, gde vi šaljete zahtev njima ukoliko vam se oslobađa radno mesto. U Opštini Novi Beograd su se oslobađala radna mesta i mi

nikad nismo prešli broj zaposlenih koji nam je određen zakonom. Mi smo tada ulazili na zeleno svetlo, a oni nam nisu odobravali ono što je trebalo da nam odobravaju i mi smo počeli da ostajemo bez kadrova“, rekao i dodao:

„I naravno da smo tada nalazili rupu u zakonu i ubacili 15, 20 ljudi. To nije varanje, mi nismo prekršili zakon“, naveo je Šapić.

Za Ranku Savić, predsednicu Asocijacije slobodnih i nezavisnih sindikata, jedno od interesantnijih pitanja je ko su ljudi zbog kojih je Šapić tražio rupe u zakonu, da li su to stvarno kadrovi koji su bili potrebni opštini, ili je reč o njegovim partijskim ljudima ili možda prijateljima.

Za nju je važno i pitanje zašto nadležna komisija nije reagovala, kako to da je zloupotreba ostala neregistrovana, ali i da li će reagovati retroaktivno.

„Šapić možda nije kršio, ali je zaobilazio zakon. U ovoj zemlji kada zakoni izađu iz skupštine oni su već karikirani, izvrgnuti i tumačeni na načine kako kome odgovara. Porazno je što je traženje rupe u zakonu priznao čovek koji ima jaku želju da postane gradonačelnik Beograda, pa je veliko pitanje koliko bi on kao gradonačelnik poštovao zakone. Možda bi i tada tražio rupe u zakonu, ali sa drastičnijim i neuporedivo većim posledicama nego što su one danas“, kaže Savić i dodaje da je žalosno što zakoni važe za neke koji nisu bliski vlasti, a za one druge ne važe.

„Zbog svih tih nepoštovanja zakona došli smo u situaciju da je ljudima egzistencija ugrožena, jer primera radi zakon kaže da ljudi na određeno vreme mogu da rade najviše dve godine, a kod nas rade i po petnaest. I sada kada je došao virus korona, njima se ne produžava ugovor, jer su zaposleni na određeno vreme i to petnaestak godina. To su stvari koje moraju da se menjaju“, primećuje Savić.

Profesorku Biološkog fakulteta i članicu Skupštine slobodne Srbije Biljanu Stojković ne iznenađuje ni opšte varanje, ni Šapićevo učešće u tome, niti njegova bliskost sa SNS po pitanjima prevara.

„Šapić nema problem da izda svoje glasače koji bi glasali za naprednjake da su to hteli. Ne vidi ni bilo šta sporno u činjenici da su opštinu Novi Beograd ti isti naprednjaci gušili svih ovih godina. Naprotiv, njegova licemerna logika nalaže da se u to direktno uključi. To je shvatanje politike SNS-a i njegovih satelita. Šapić se konačno nalazi u prirodnom okruženju“, ocenjuje Stojković.

Sa njom se slaže i Radimir Lazović iz Inicijative Ne davimo Beograd, koji napominje da se predsednik SPAS-a odlično uklopio u naprednjačku ekipu ljudi koji su okupirali našu državu. On smatra da njima institucije služe za zadovoljavanje sopstvenih potreba.

„Zakone i propise tumače onako kako njima odgovara i toliko su bahati da se čak ni ne kriju. Šapić će doživeti poraz u Beogradu, jer našem gradu treba potpuno drugačiji pristup. Poštovanje zakona, ljubav prema gradu, uvažavanje potreba najugroženijih, a ne bahati korumpirani moćnici željni vlasti“, ističe Lazović.

Šapić je, prema rečima Dragane Rakić, zamenice predsednika Demokratske stranke, samo glasno priznao ono što zna cela Srbija.

„Zabrana zapošljavanja u javnom sektoru suštinski nikada nije ni postojala. SNS i njeni koalicioni partneri zapošljavali su svoje partijske kadrove bez ikakvih problema, upravo tako kako je Šapić rekao, „koristeći rupe u zakonu“. Ova zabrana zapošljavanja bila je samo još jedna alatka u rukama stranke na vlasti da disciplinuje svoje članstvo, to jest da radno mesto bude nagrada za stranačku lojalnost. Kao posledica svega toga, danas su nam gradske i opštinske uprave, javna preduzeća i institucije prepune nestručnih ljudi, koji tokom radnog vremena botuju i rade za SNS, umesto da rade posao za koji ih građani plaćaju. Moramo se svi zajedno izboriti za društvo u kome članska karta bilo koje partije nikada više neće biti prečica za zaposlenje“, smatra Rakić.

Na pitanje da kao advokat i poznavalac zakona oceni koliko je opasno Šapićevo zaobilaženje propisa, Vladimir Gajić primećuje da naš društveni moral gotovo da i ne postoji.

„Šapić se izgleda drži one izjave koja se pripisuje Titu – nemojte se držati zakona kao pijan plota. Naravno, nije bio Šapić u tome usamljen, izigrali su zakon svi koji su unapred znali da imaju dozvolu vlasti da se ne pridržavaju zakona. U Srbiji zakoni kao ni Ustav ne obavezuju političku klasu koja je na vlasti. To je naša tradicija i narod tome ne pridaje veliki značaj. Šapić to zna, kao što zna i da nije velika šteta što je defakto priznao Vuku Jeremiću u Utisku nedelje da je sporan i njegov doktorat, ali da to nema veze, jer se on titulom doktora javno ne koristi. Sve to govori da naš društveni moral gotovo da i ne postoji“, primećuje Gajić.

Sociolog Jovo Bakić kaže da u sadašnjoj „Republici“ Srbiji, odnosno u jednom autoritarno-mafijaškom režimu nepridavanje značaja zakonu, pa i otvoreno bavljenje kriminalom najbolja je preporuka za uspešnu političku karijeru.

Danas je pokušao da sazna i kako će buduće Šapićeve kolege, naprednjaci, gledati na njegovo javno priznanje da je varao sistem i da li će moći nakon svega da ga podrže u trci za gradonačelnika Beograda, ali jasan i konkretan odgovor nismo dobili.

„Da li mi pitanje postavlja novinar građanskog lista ‘Danas’ ili Vuk Jeremić? Pitajte bilo kojeg iskusnog pravnika kako se zapošljavanje ljudi može poistovetiti sa varanjem?! Proces privatizacije u Srbiji je varanje, zato što je običan čovek bio obespravljen, a najveći deo bojkot opozicije se na prevaru obogatio. Vuk Jeremić ne uređuje vaše novine, već to radi jedan veoma duhovit čovek s kojim rado uz čašicu mioničke rakije ispijam čašicu razgovora. Nemojte vašim pitanjem na ‘astal da iznosite patoku“, poručuje u pisanoj poruci član Glavnog odbora SNS i poslanik u republičkom parlamentu koji je zadužen za donošenje zakona Bratislav Jugović.

Zabrana zapošljavanja ukinuta prvog januara ove godine

Zabrana zapošljavanja u javnom sektoru koja je u Srbiji bila na snazi od 2013. godine ukinuta je prvog januara ove godine. U vreme važenja zakona zapošljavanje novih radnika bilo je moguće samo uz saglasnost tela Vlade Srbije na predlog ministarstva ili drugog nadležnog organa. Kao razlog uvođenja tog zakona navedeno je smanjenje rashoda u javnom sektoru.

Postoji li mogućnost da zaposleni u javnom sektoru, ako se nisu vakcinisali, izgube pravo na stopostotno plaćeno bolovanje zbog korone

Za Vučićev plan „kažnjavanja“ nevakcinisanih potrebna promena zakona

Ako ste zaposleni u državnom organu, vojsci ili policiji, imate pravo na plaćeno bolovanje ako ste se zarazili koronom, ali ako niste preduzeli mere da se zaštitite, a država vam je to omogućila vakcinom, država će vas izlečiti ukoliko je u mogućnosti, ali nećete imati plaćeno bolovanje od korone – rekao je gostujući na TV Pink predsednik Srbije Aleksandar Vučić.

[„Mislim da je to fer. I više nego fer. Naravno, Vlada će donositi tu odluku“, napomenuo je i dodao da „niko neće nikoga da primorava“.](#)

Fer ili ne, tek predstavnici sindikata, ali i poznavaoци radnog prava kažu da takva mera nije moguća, jer da bi se nekom ukinulo pravo na bolovanje morao bi da se najpre menja Zakon o radu, a onda nakon toga pokrene i pitanje ustavnosti takvih odredbi.

„Onako kako je on rekao može da se tumači da neko uopšte neće moći da ima bolovanje. Tako je rekao. To znači da ne poznaje stvari. Naknada od 100 odsto za bolovanje zaposlenima u javnom

sektoru je na osnovu potpisanog kolektivnog ugovora. Tako da bi za izmenu morao da se pravi aneks ugovora i da se promeni ta odredba koja daje mogućnost nadoknade od 100 odsto“, kaže za Danas Ranka Savić, predsednica Asocijacije slobodnih i nezavisnih sindikata Srbije.

Samo zaposlenima u državnoj upravi, napominje ona, ukoliko nisu doneli kolektivni ugovor Vlada može da to ukine jer to nije zakonska obaveza i onda bi svaki radnik dobio 65 odsto od plate. Savić kaže da je od te Vučićeve najave „zatrpna mejlovima“, uglavnom zaposlenih u privatnom sektoru.

„Neki pozdravljaju, neki ne, jer se pitaju zašto oni dobijaju po pravilu 65 odsto i sa te tačke gledišta osećaju se diskriminisano. Najbitnije u svemu jeste to da predsednik Republike nema ustavnu nadležnost da govori o tome, a pogotovo kada znamo da to što on govori Vlada i sprovede“, ističe naša sagovornica.

Ranka Savić kaže da je apsolutno za to da svi treba da se vakcinišu, te tako savetuje sve u svom sindikatu.

„Jesam za vakcinaciju, ali ne možete ako vakcina nije obavezna i država nije donela neku uredbu ili zaključak o obaveznosti vakcine, da kažnjavate onog ko se ne vakciniše, jer prosto nigde zakonski nije obavezan da to uradi“, napominje Savić.

Vlada Srbija je prošle godine donela odluku da zaposleni lekari, medicinsko osoblje, vojska, policija, ali i drugi službenici u javnom sektoru, svi koji su tokom posla izloženi riziku da se zaraze COVID-19, imaju pravo na naknadu bolovanja od 100 odsto.

Zakonom o radu garantovano je 65 odsto plate tokom dana kada ste bolesni i ne odlazite na posao, tako da bi za isplatu preko toga, bio potreban novi akt, izmena kolektivnog ugovora ili ugovora o radu kojim bi se to povećanje sa 65 na 100 odsto regulisalo.

Vlada je takav akt usvojila, ali je on obavezujući samo za zaposlene u državnim službama, dok je za privatni sektor sve to na nivou preporuke.

Potpredsednik Saveza samostalnih sindikata Srbije Duško Vuković kaže za Danas da niko ne može da ospori nešto što je kolektivnim ugovorom dogovoreno između sindikata i poslodavca, a to je da svi zaraženi korona virusom u javnom sektoru, zdravstvo, obrazovanje, pravosuđe i svi ostali imaju nadoknadu bolovanja od 100 odsto.

„Mislim da ne može nijedan autoritet da utiče na takav dogovor, ali ne možemo ni da diskriminiramo ljude koji možda iz zdravstvenih razloga ne mogu da se vakcinišu. S druge strane, sama vakcina nije pokazatelj da vas potpuno štiti od korona virusa jer imamo primere da su se i vakcinisani, doduše sa slabijim simptomima, ponovo razboleli“, ističe Vuković.

On napominje da svako ko se susreo sa ovom pošasti zna da je jedina civilizacijska tekovina vakcinacija, ali da to ne treba da bude prisila, pretnja, ni diskriminacija.

„Uveren sam da će predstavnici sindikata koji su potpisivali te kolektivne ugovore da se oštro suprotstave njihovom menjanju“, naglasio je Duško Vuković.

Izuzeci

Zakonom o radu, ali i Zakonom o zdravstvenom osiguranju, predviđeni su izuzeci od pravila da se tokom bolovanja isplaćuje 65 odsto od zarade i to je u slučaju trudničkog odsustva, povrede na radu i profesionalne bolesti, zbog nege teško obolele dece. Bolovanje od 100 odsto može da se dogovori sa poslodavcem kroz kolektivni ugovor.

Pola minimalca? Kakva pomoć, to mi je omča oko vrata

<https://nova.rs/vesti/biznis/pola-minimalca-kakva-pomoc-to-mi-je-omca-oko-vrata/>

Vlasnik restorana "Vrteška" Dejan Petković rekao je da se nije prijavio za novi paket pomoći privrednicima od pola minimalca i kaže da to za njega nije pomoć, "već omča oko vrata". Naglašava da je isto savetovao i svojim kolegama, ali da ga oni mahom nisu slušali.

U ponedjeljak je počela isplata trećeg paketa pomoći za privrednike, koja predstavlja polovinu minimalne zarade radnika za april mesec.

Kako je rekao ministar finansija Siniša Mali, za nju se prijavilo 230.805 preduzetnika i privrednih subjekata.

Vlasnik restorana „Vrteška“ Dejan Petković rekao je da se nije prijavio za novi paket pomoći privrednicima od pola minimalca i kaže da to za njega nije pomoć, „već omča oko vrata“. Naglašava da je isto savetovao i svojim kolegama, ali da ga oni mahom nisu slušali.

Petković je na samom početku našeg razgovara kroz osmeh rekao da je trenutno u restoranu, da radi, ali da nema mnogo posla. Ipak, optimističan je i kaže da se bori koliko može.

Petković kaže za Nova.rs da se nije prijavio za novi paket pomoći i naglašava da je sa ekonomske strane to isplativije nego da se prijavite.

“Nisam se prijavio i razlog je veoma jednostavan. Prvi put kada smo imali tu kovid pomoć, ona je predstavljena u medijima kao pomoć malim i srednjim preduzećima. Mi smo tada morali da isplatimo punu minimalnu zaradu zaposlenima, a bio je problem jer nismo radili. Minimalce smo dali, ali ostali su nam doprinosi I tako su nam se nagomilali dugovi. Verujte mi, takva pomoć je pre omča oko vrata”, iskren je Petković.

Vlasnik restorana „Vrteška“ naglašava da ti doprinosi nisu mali i da paket pomoći uslovljava da ne možete da otpustate radnike.

“Naravno, mi nismo za to, radimo da bismo poboljšali poslovanje i brinemo o našim radnicima, ali kada je ovakav ambijent i epidemiološka situacija mi nemamo drugog izbora. Krizni štab se ne konsultuje sa nama i verujte nemamo druge opcije”, nastavlja Petković.

On ističe da je prošli put uzeo pomoć, ali da nije bio uređen način plaćanja doprinosa.

“Mi smo uzeli 30.000 dinara i dali radnicima, ali nam je ostalo 18.000 na ime poreza da platimo, tako da u suštini nismo dobili ništa. Radniku je to došla kao plata na platu, a verujte da nismo mogli da objasnimo radniku da je to pomoć za nas, a ne za njih. Dugovanja su velika, neko ima po 500 ili 600 hiljada dinara, a neko i milionske iznose mora da plati”, objašnjava Dejan.

Kaže da je pokušao da objasni i svojim kolegama da učine isto, ali da su oni bili prinuđeni da prihvate paket pomoći.

“Razumem kolege, u ozbiljnom smo problemu, sada idu i prinudne naplate, ali šta da radite. Moj savet je bio da to ne uzimaju, ali neki od mojih kolega nemaju ništa i vide ovo kao pozajmicu sa ogromnom kamatom. To dođe kao da ste pozajmili od zeleneša”, rekao je Petković.

On je istakao da su poslali i dopis Kriznom štabu u kojem traže da se problem ugostitelja reši, te da se naprave najbolja rešenja kojima će biti zadovoljne sve strane.

Nedavno, Dario Prpić iz Asocijacije ugostitelja Srbije kazao je za Nova.rs da su gubici u ovom sektoru privrede ozbiljni i da će biti potrebno da se situacija vrati u „normalu“.

“Jedan prosečan restoran koji ima radno vreme od 8 do 1 sat nakon ponoći prošle godine nije radio 45 odsto radnog vremena. Uglavnom restorani imaju gubitke od 50 odsto pa naviše u odnosu na 2019. godinu”, navodi on.

Od početka epidemije koronavirusa ugostitelji su od Vlada Srbije, u okviru prvog paketa, dobili pomoć u visini od tri neto minimalca za svakog zaposlenog. Drugi paket pomoći bio je takođe usmeren na plate zaposlenih i uključivao dva puta po 60 odsto neto minimalne zarade.

U okviru trećeg paketa, koji važi od aprila, ugostitelji će ukupno dobiti tri puta po 50 odsto neto minimalca, uz to i sektorsku podršku u visini od jednog punog minimalca.

Urednik sa RTS-a poručuje kolegama: Naš poslodavac je narod

<https://nova.rs/emisije/urednik-sa-rts-a-porucuje-kolegama-nas-poslodavac-je-narod/>

"Nije naš poslodavac Dragan Bujošević, niti Upravni odbor. Naš poslodavac je narod Srbije. Ja jedino uvažavam javni interes", poruka je koju kolegama šalje urednik stranog programa iz kulture na Radio televiziji Srbije Bojan Bosiljčić. Gostujući u jutarnjem programu televizije Nova S "Probudi se", on je istakao da "borba za javni servis ne sme da prestane".

„Mi u javnom servisu treba da se borimo za to da naša kuća ima što bolji program. Javnost treba da se bori za svoj javni servis“, jasan je Bosiljčić.

„Podležemo svim standardima političkog novinarstva“, tako ukratko opisuje trenutno stanje i program RTS-a.

Bosiljčić se osvrnuo i na sporne stihove koji se povezuju sa Ljotićevcima, a koji su se čuli na svečanosti povodom Dana pobjede u Drugom svjetskom ratu. Bosiljčić konstatuje da je reč o zloupotrebi stihova Momčila Nastasijevića.

„Momčilo Nastasijević je pesmu napisao kada nije znao za šta ona može zloupotrebljena. Ali zloupotreba je večna. Potiranje antifašističke tradicije ovog grada i zemlje postepeno se odvija i ukorenjuje“, smatra Bosiljčić.

On nije zadovoljan time kako trenutno izgleda društvo u kojem živimo.

„Društvo je postalo šizofreno. U ovom društvu više ni ljudi ni psi nisu bezbedeni. Vrag je doneo šalu. Ne postoji kontrola društvene esvesti, Politički život se odvija stihijski. Ovo društvo se vodi samo interesom valdajuće staaanke da što duže i što tvrđe ostane na vlasti“, konstatuje Bosiljčić.

Priključak za gas od 469 evra do više od 1.000 evra: Cena zavisi od distributera

<https://rs.n1info.com/biznis/cena-prikljucka-za-gas/>

Koliko će jedno domaćinstvo u Srbiji platiti priključak na gasnu mrežu zavisi prvenstveno u kojoj opštini se nalazi i koji operator distributivnog sistema prirodnog gasa "pokriva" njegovu teritoriju. Cene se, uvidom u pojedinačne cenovnike na sajtovima ovih preduzeća, kreću od 469 evra, pa do više od 1.000 evra.

Najava zvaničnika da će i domaćinstva u Srbiji imati rok od tri godine da zamene „individualna ložišta“, odnosno svoje peći i kotlove na ugalj čistijim izvorima energije – poput peleta, gasa, električne energije, otvorilo je pitanje cene ovakvog, nimalo jeftinog poduhvata.

Kada je reč o priključku na gasovodnu mrežu, uprkos najavama da će on znatno pojeftiniti, situacija „na terenu“ i dalje se razlikuje od opštine do opštine. Tačnije, sve zavisi od preduzeća koja imaju licencu za takozvanog operatora distributivnog sistema prirodnog gasa na određenoj teritoriji.

Srbijagas je, iako je najavljivano još od prošle godine, od 15. aprila konačno spustio cene gasnog priključka na 780 evra, sa PDV-om. To bi, po trenutnom kursu iznosilo 91.712 dinara. Ovaj trošak

može da se plati na 36 rata, ali se ceo iznos PDV-a – koji je, kako se navodi, sadržan u ovoj ceni – mora platiti unapred, dok se ostatak duga deli na rate.

S obzirom da je stopa PDV-a 20 odsto, to bi značilo da se, u slučaju kada se domaćinstvo priključuje na mrežu Srbijagasa, 130 evra plaća odmah, a ostatak od 650 evra se deli na 36 rata, što po rati iznosi oko 18 evra (po trenutnom kursu to je 2.123 dinara). Mreža Srbijagasa, inače, pokriva dobar deo teritorije Srbije.

Ipak, iako je spustio cenu, Srbijagas nije među najpovoljnijim ponuđačima kada je reč o priključivanju domaćinstava na gasnu mrežu.

Najjeftiniji i najskuplji

Najjeftiniji priključak je, sudeći po zvaničnim podacima sa sajta JP „Vrbas-gas“ u – **Vrbasu**. Građani ove bačke opštine priključak plaćaju 55.158 dinara, sa PDV-om, što je po važećem srednjem kursu 469 evra. Novi cenovnik u primeni je od 1. januara ove godine.

Reč je o tipskom priključku G4, koji je dovoljan za zagrevanje do 150 kvadrata i o priključenju na već izgrađenu gasovodnu mrežu.

Građani **Požege**, koji žele da uvedu grejanje na prirodni gas, priključak na gasovodnu mrežu platiće 80.660,4 dinara sa PDV-om.

Ovaj iznos može da se podeli na devet rata, pri čemu je, prema informacijama sa zvaničnog sajta distributera, preduzeća SIGas, prva rata najveća i iznosi 27.217 dinara plus PDV (32.660,4 dinara), a ostalih osam je po 5.000 dinara plus PDV (6.000 dinara).

U **Somboru**, pak, građani priključak plaćaju znatno više. Prema podacima sa zvanične internet stranice distributera Sombor-gas, gasni priključak G4 (dovoljan za zagrevanje do 150 kvadrata) košta 110.077,2 dinara sa porezom, bez opcija plaćanja na rate.

Skupo je i u još jednoj vojvođanskoj opštini – JP „Standard“ **Ada** naplaćuje priključak 113.342 dinara, sa PDV-om.

Postoji i preduzeće u **Trsteniku**, koje priključak naplaćuje 162.281 dinar i to bez PDV-a (sa porezom je ovaj iznos čak 194.737 dinara), mada je reč o cenovniku koji je počeo da se primenjuje od 1. januara 2019. godine, a novijih podataka koji bi ukazali da je došlo do promene cene na niže na sajtu – nema.

Opštine, inače, i same subvencionišu priključivanje na gasnu mrežu.

Tako je opština Užice, kako je preneo Danas, najavila da će gasni priključak za sve zainteresovane do kraja godine biti 540 evra sa PDV-om, uz plaćanje na 24 rate.

Gasifikacija – državni posao

Vojislav Vuletić, predsednik skupštine Udruženja za gas Srbije za portal N1 ističe da bi gasifikacija domaćinstava trebalo da bude – državni posao.

„Smatram da je gasifikacija i zamena postojećih goriva – pogotovo uglja – korisna za državu. U Evropi i svetu gde postoji gasifikacija, najmanje 90 odsto domaćinstava je gasifikovano, jer je u toj situaciji najkvalitetnija valorizacija primarnog goriva. Država Srbija je deficitarna i sa naftom, i sa

prirodnim gasom i kvalitetnim ugljem za široku potrošnju, pa moramo da ih uvozimo. Ako država već uvozi onda bi trebalo da građanima omogući da koristi gorivo gde je najveći stepen iskorišćenja i najveća valorizacija, a to je moguće postići sa prirodnim gasom“, naveo je Vuletić.

Kako je dodao – ovo što Srbijagas radi (snižavajući cenu gasnog priključka) je, ističe – „korisno za državu Srbiju, a ne za Srbijagas“.

Koliko ima operatora

U Ministarstvu rudarstva i energetike potvrđuju da se cene gasnih priključaka razlikuju po opštinama, ali su jedinstvene na području gde distribuciju radi isto preduzeće.

„Delatnost distribucije i upravljanja distributivnim sistemom za prirodni gas na teritoriji Republike Srbije obavlja **31 operator distributivnih sistema**“, kažu za portal N1 u Ministarstvu rudarstva i energetike.

Kako ukazuju, u skladu sa odredbama Zakona o energetici cena priključka utvrđuje se na osnovu Metodologije za određivanje troškova priključenja na sistem za transport i distribuciju prirodnog gasa, koju je donela Agencija za energetiku Republike Srbije.

„Operator distributivnog sistema, na osnovu uprosečenih količina i normativa, donosi odluku kojom utvrđuje visinu troškova priključenja tipskim priključcima u skladu sa ovom metodologijom koju dostavlja Agenciji za energetiku Republike Srbije radi provere njene usklađenosti sa metodologijom, najkasnije do 30. novembra svake tekuće godine, s tim da se ona primenjuje danom početka naredne kalendarske godine. Shodno tome, cene priključaka se razlikuju po opštinama, ali su jedinstvene na onom području na kojem delatnost distribucije i upravljanja distributivnim sistemom obavlja jedan operator distributivnog sistema“, ukazuju u Ministarstvu rudarstva i energetike.

Koliko ko dobija na kovid bolovanju: Plata od 100 odsto do manje od 65 odsto

<https://rs.n1info.com/biznis/koliko-ko-dobija-na-kovid-bolovanju-plata-od-100-odsto-do-manje-od-65-odsto/>

Zaposleni oboleli od kovida 19 u Srbiji tokom bolovanja najčešće dobijaju naknadu plate od 65 odsto, što je minimum koji im garantuje Zakon o radu. Sto odsto zarade na bolovanju ne dobijaju ni svi zaposleni "pod državnom kapom", iako takva preporuka Vlade postoji još od aprila prošle godine, dok je broj onih koji na bolovanju imaju celu platu u privatnom sektoru - znatno manji. Štaviše, postoje i oni koji ipak dobijaju i manje od 65 odsto plate, iako je na prvi pogled - sve u skladu sa propisima.

Zakon o radu garantuje svakom zaposlenom da u slučaju bolesti tokom bolovanja prima bar 65 odsto svoje zarade. Svaki poslodavac može svom radniku da isplati i više od ovog iznosa, što se predviđa internim aktima preduzeća, i taj trošak snosi – sam.

Najnovija preporuka Vlade Srbije da se nekvacinisanim uskrati pravo da za vreme lečenja od kovida 19 dobiju 100 odsto zarade odnosi se uglavnom na javni sektor. Međutim, ni do sada u pojedinim javnim preduzećima, državnim institucijama, bolesni od kovida nisu dobijali celu platu tokom bolovanja. Retke su privatne firme koje su svojim radnicima na kovid bolovanju davale celu

platu, a na žalost ima i onih čiji radnici su primali znatno manje od 65 odsto svoje zarade – to su oni prijavljeni na minimalac, koji ostatak do pune plate primaju od poslodavca „na ruke“.

Ko snosi trošak

„U prvih 30 dana odsustva sa posla zbog bolesti naknadu plaća poslodavac, a od 31. dana preuzima Republički fond za zdravstveno osiguranje. Naknada je 65 odsto zarade, osim u slučajevima povrede na radu i profesionalne bolesti“, navodi za portal N1 Mario Reljanović sa Instituta za uporedno pravo.

Poslodavac koji odluči da svom zaposlenom obolelom od kovida 19 isplati 100 odsto plate to čini o svom trošku.

„Kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorima o radu može se utvrditi i naknada u većem iznosu od zakonskog minimuma. Ta razlika je uvek na teret poslodavca“, objašnjava Reljanović.

Novi zaključak Vlade Srbije, usvojen 6. maja ove godine kao izmena prethodnog iz 2. aprila 2020, a kojim se nevakcinisanim protiv koronavirusa uskraćuje pravo isplate 100 odsto zarade ukoliko se razbole od kovida je i dalje – preporuka, a ne obaveza.

Na pitanje da li to praktično znači da poslodavac koji to hoće – može i svom nevakcinisanom zaposlenom da plati 100 odsto bolovanja tokom lečenja od kovida, Mario Reljanović odgovara da zaključak ni do sada nije bio obavezan, ali se primenjivao uglavnom u javnom sektoru.

„Ali, ukoliko poslodavac želi svojim zaposlenima za vreme bolovanja da isplati veću naknadu od zakonskog minimuma, to može da učini na isti način kao do sada. Čini mi se da je ovaj zaključak pre svega upućen javnom sektoru, odnosno zaposlenima kojima je poslodavac država, kao vrsta pritiska“.

Stati na kraj plati „na ruke“

Odlazak na bolovanje najviše „košta“ radnike kojima poslodavac ne uplaćuje celu zaradu na račun. To su oni koji delimično rade u sivoj zoni – prijavljeni su na minimalac, porezi i doprinosi se plaćaju na taj isti minimalac, banka im za kreditnu sposobnost računa – opet minimalac, a kada odu na bolovanje, imaju pravo na 65 odsto od – minimalca.

Tako, na primer, minimalac je u aprilu ove godine iznosio tačno 32.371,68 dinara, a 65 odsto od toga je 21.041,59 dinara. Ipak, prema Zakonu o radu, iako naknada tokom bolovanja treba da iznosi 65 odsto plate – ona ne sme da bude manja od minimalne zarade. U svakom slučaju, ovi radnici odlaskom na bolovanje – zbog bilo koje bolesti – gube sve ono što im poslodavac isplaćuje mimo poreskog radara – kao razliku od minimalca do pune plate.

Mario Reljanović smatra da se ovakvoj praksi može stati na kraj.

„To je pitanje koje nema veze sa konkretnim okolnostima – samo sada dodatno dolazi do izražaja. Nedostaju nam daleko rigoroznije kontrole i krivično procesuiranje onih poslodavaca koji deo zarade isplaćuju na ruke sa namerom da ne plate poreze i doprinose na tu razliku“, ukazuje naš sagovornik.

Ima li diskriminacije zaposlenih

Na kraju, na pitanje da li je Vlada ovim Zaključkom diskriminisala određene zaposlene – da li su to nevakcinisani ili globalno oni koji rade kroz privatnika, Reljanović odgovara da je – pitanje komplikovano.

„Moje mišljenje je da nije diskriminisala, jer zaključak Vlade nije obavezujući. Ako bi bio obavezujući, mogli bismo da pričamo o potencijalnoj diskriminaciji, odnosno o tome da li je ovde reč o nedozvoljenom razlikovanju uvođenjem nesrazmernih mera koje se ne mogu objektivno i razumno opravdati – ne kažem da je to slučaj, morali bi se razmotriti argumenti za i protiv, a tekst zaključka nisam još imao prilike da vidim. Ono što je međutim važnije jeste da država konstantno vodi represivnu, ili u ovoj slučaju pasivno-agresivnu, politiku prema građanima koji se ne ponašaju u skladu sa očekivanim standardima. Umesto toga bi, međutim, trebalo povesti računa o edukaciji građana i kampanjama koje bi objasnile čemu služe vakcine i vakcinacija, umesto da se nude novčani stimulansi i 'preti' onima koji odbijaju da se vakcinišu“, zaključuje Mario Reljanović.

DIREKTNO.RS/N1

Niče fabrika na 97 hektara, aktivisti kažu - bez dozvole!

<https://direktno.rs/vesti/drustvo-i-ekonomija/351446/linglong-zrenjanin-fabrika-aktivisti.html>

Da li se na gradilištu buduće fabrike guma "Linglong" u Zrenjaninu objekti podižu i bez građevinske dozvole? Upravo to tvrde lokalni aktivisti, a kao dokaz prilažu i kadrove gradilišta snimljene iz vazduha. Aktivisti podsećaju da, iako je izgradnja fabrike u već poodmakloj fazi, još nisu čuli zvanične procene o njenom uticaju na životnu sredinu, a prilažu i nove indicije da se izgradnja kineske investicije dotira sredstvima iz državnog budžeta.

Sudeći po ovim kadrovima buduća fabrika guma "Linglong" ravnomerno niče na svih 97 predviđenih hektara, iako, za neke od ovih objekata, nema građevinsku dozvolu – tvrde aktivisti lokalnog "Građanskog preokreta".

- Mi u praksi imamo izgradnju celokupnog fabričkog postrojenja, u celini, na svih 97 hektara, dok nam se u papirima i u dokumentaciji pred različitim organima, što grada Zrenjanina, što Pokrajine Vojvodine, nalaze razni zahtevi, za građevinskim dozvolama, za privremenim građevinskim dozvolama, dve studije uticaja na životnu sredinu. Dakle, zamajavamo se sa nekim papirima koji su u suprotnosti sa onim što se dešava na terenu na gradilištu - kaže Ivan Živkov iz Građanskog preokreta.

Na sajtu Pokrajinskog sekretarijata za građevinarstvo moguće je pronaći ovaj dokument, iz kog se vidi da je kineski investitor podneo zahtev za izgradnju najveće mašine za proizvodnju plastike.

Zahtev koji ne može biti odobren, dok Pokrajinski sekretarijat za zaštitu životne sredine ne izda saglasnost na dokument o proceni uticaja na životnu sredinu. Odgovor na pitanje koji objekti se u ovom momentu legalno podižu na gradilištu "Linglonga" **N1** je potražio na tri adrese.

Ni iz Pokrajinskog sekretarijata za građevinarstvo, ni iz Sekretarijata za zaštitu životne sredine, ni iz uprave fabrike, za sada nisu odgovorili na pitanja. Međutim, i bez njihovih odgovora zna se da će se u mikseru buduće fabrike guma mešati one sirovine koje se i inače koriste u proizvodnji pneumatika - a to su čađ, kreda, eterična ulja, sintetički kaučuk i stearin.

Ekološka pitanja nisu jedina sporna, pa aktivisti i tvrde da država direktno dotira podizanje fabrike - daju i najnoviji primer:

- Država je Gradu Zrenjaninu 27. aprila dotirala 448 miliona dinara, odnosno oko 3, 8 miliona evra pomoći. Na sednici Skupštine grada, održanoj 12 dana kasnije, u dinar isti iznos namenjen je za komunalno opremanje kineskog gradilišta - rekao je Živkov i dodao:

- Juče je održana vanredna hitna sednica Skupštine grada Zrenjanina na kojoj je izmenjen plan poslovanja zrenjaninskog gradskog vodovoda, da bi sredstvima koje je Grad Zrenjanin dobio iz tekuće budžetske rezerve takođe preko 400 miliona dinara bio usmeren u snabdevanje "Linglonga" vodom i građenje kanalizacije. Dakle, državi Srbiji je prioritet da "Linglongu" izgradi vodovod, a 17 godina joj nije prioritet da obezbedi Zrenjanincima ispravnu vodu za piće - naglašava Živkov.

Aktivisti ponovo postavljaju stara pitanja - zbog čega je država budućoj fabrici poklonila skoro 100 hektara poljoprivrednog zemljišta i 70 miliona evra budžetske pomoći, ukratko - zbog čega nikada nije objašnjeno zašto je buduća fabrika, potencijalni zagađivač, projekat od nacionalnog značaja.